

Forbrugerombudsmanden
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
fo@forbrugerombudsmanden.dk

København, den 23. januar 2023

Vedr. automatisk overdragelse af betalingsaftaler.

Dansk Inkassobranche forening skal venligst anmode om Forbrugerombudsmandens stillingtagen til automatisk overdragelse af betalingsaftaler i situationen ved kreditorskift af erkendt gæld.

Branche foreningen er bekendt med de afgørelser, Forbrugerombudsmanden har truffet vedrørende automatisk overdragelse af betalingsaftaler i medfør af Forbrugerombudsmandens fortolkning af betalingslovens § 82.

Det er branche foreningens opfattelse, at der i de afgørelser, der er truffet, er vægtet dels hensynet til forbrugers tryghed i at vide, hvem der med forbrugernes samtykke foretager hævnning fra forbrugers konto - men også den faktiske betydning af betalingsaftalens overdragelse for forbrugeren.

Det er med andre ord en afvejning af en række hensyn, og Forbrugerombudsmandens afgørelser vidner om, at det blotte skift af cvr.nr. ikke nødvendigvis diskvalificerer en automatisk overdragelse af betalingsaftale, uagtet der ikke er tale om en fusion.

I branche foreningen arbejder vi for forbrugernes afvikling af gæld i overensstemmelse med gældende regler og praksis - og ikke mindst under skyldig hensyntagen til god skik på området.

Et fokus - ikke mindst - er at hjælpe forbrugere med at indgå betalingsaftaler for afvikling af gæld, således at samme forbrugere kan undgå retlig inddrivelse af gælden, som kan medføre en række konsekvenser ikke mindst af omkostningsmæssig karakter.

Inkassoselskabet er betalingsmodtager i automatiske betalingsaftaler (f.eks. Betalingservice), som indgås med forbrugeren for afvikling af en allerede opstået og erkendt gæld. Der er således ikke tale om løbende levering af en service eller et produkt fra inkassoselskabets side i henhold til en dertilhørende betalingsaftale. Det er ren afbetaling af en erkendt gæld vedrørende et tidligere afsluttet aktivt kundeforhold, som ved en betalingsaftale afdrages kontinuerligt og uden påkrævet aktion fra forbrugers side hver måned, hvilket mindsker risikoen for misligholdelse og dertilhørende konsekvenser betragteligt.

Inkassoselskabet kan tillige være en aktiv part i håndteringen af solgte fordringer. Visse selskaber - som oftest af finansiell karakter - ønsker at frasælge nødlidende fordringer, idet administrationen af disse ikke er den finansielle virksomheds kerneforretning - og dels belaster det virksomhedens muligheder for at vækste forretningen grundet regulering af den tilladte værdi af nødlidende fordringer. Det giver derfor god mening at frasælge nødlidende fordringer, hvorved den sælgende virksomhed kan fokusere på kerneforretningen.

I forbindelse med et salg vil der ofte være en række eksisterende betalingsaftaler, hvor forbrugeren afvikler den erkendte gæld på det tidligere aktive kundeforhold. Eksempelvis afdrages en misligholdt låneaftale på de afbetalingsvilkår, som er aftalt mellem forbrugeren og den sælgende virksomhed efter låneaftalens misligholdelse og deraf følgende ophævelse fra virksomhedens side.

Forløbet omkring den misligholdte låneaftale og låneaftalens opsigelse opfattes sjældent som en succes for den misligholdende forbruger. Derimod er etableringen af den efterfølgende indgåede betalingsaftale for afvikling af gælden ofte en lettelse - og den konkrete betalingsaftale vil også ganske ofte være én af en række gældsposter, som forbrugeren har søgt og opnået et overblik over.

At et gældsforløb er belastende for forbrugeren, er inkassoselskabet fuldt anerkendt, og det er inkassoselskabets formål at sikre, at forbrugeren kommer trygt igennem gældsafviklingen uden at skulle lide unødige omkostninger eller konsekvenserne ved retlige forløb.

I forlængelse af Forbrugerombudsmandens afgørelser om indhentning af fornyet samtykke fra forbrugerne ved kreditorskift erfares det imidlertid konsekvent, at en række forbrugere ikke formår at flytte deres betalingsaftaler til ny betalingsmodtager i forbindelse med et kreditorskift.

Uagtet forbrugerne opfordres og vejledes i processen herfor, så ses betalingsaftaler at falde bort i forbindelse med et kreditorskift, hvilket medfører, at kreditor eller dennes inkassopartner må iværksætte processer for at genetablere inddrivelsen efter forbrugers misligholdelse. Evt. ved retlig behandling, hvilket medfører omkostninger, ulejlighed, risiko for udlæg og i yderste konsekvens tvangssalg af aktiver.

Det er brancheforeningens opfattelse, at forbrugeren i bund og grund blot ønsker at bibeholde den eksisterende betalingsaftale, hvor forbrugeren er i god proces for at få afviklet sin gæld. Og den nye kreditor vil jo indtræde i rettigheder og forpligtelser i henhold til den eksisterende aftale. Men at processen med at "rippe op" i håndtering af misligholdt gæld medfører en uoverskuelig udfordring for en række forbrugere, som de har svært ved at forstå, når der nu endelig er styr på den gældspost.

Hertil kommer at betalingsaftaler ofte kommer med gunstige vilkår for forbrugeren, f.eks. rentestop, rentenedsættelse, akkordering eller lignende, *så længe betalingsaftalen overholdes*. Hvorimod sådanne vilkår som udgangspunkt falder bort, når tilbagevirkende rentetilskrivning genopstår ved forbrugers misligholdelse og dermed de facto øger forbrugers gæld.

I konklusion af disse erfaringer, så er det brancheforeningens vurdering, at ingen parter er tjent med et krav om, at der skal indhentes fornyet samtykke til flytning af en eksisterende betalingsaftale. Dette særligt

henset til, at der ikke er tale om nogen kontinuerlig levering af et produkt eller en service - men at det er afbetaling af en allerede erkendt gæld. Ved automatisk flytning af aftalen, vil ny kreditor indtræde i samme vilkår - og der sker således ingen ændring i de faktiske forhold for kunden. Endelig må det gentages, at den automatiske flytning af betalingsaftalen vil mindske den risiko, der er for misligholdelse og de dertilhørende økonomiske og evt. retlige konsekvenser.

I Forbrugerombudsmandens senere afgørelser ses tillige en åbning for automatisk overførsel af betalingsaftaler i visse situationer. Der vil således kunne findes støtte for, at der ikke behøves fornyet samtykke i Forbrugerombudsmandens afgørelse af 2. november 2021, *"Overdragelse af betalingserviceaftaler til et nyt faktureringselskab kunne ske uden fornyet samtykke fra kunderne"*.

I lighed med omstændighederne i denne afgørelse, vil det ej heller i inkassobranchens situation have betydning for det "produkt", som kunden har indgået aftale om, som er afbetaling af en erkendt gæld.

I lyset af ovenstående skal Dansk Inkassobranche forening venligst anmode Forbrugerombudsmanden tilkendegive, hvorvidt der kan ske automatisk overførsel af betalingsaftaler, som vedrører afbetaling af erkendt gæld, når der sker et kreditorskift af fordringshaveren.

Med venlig hilsen

Claus Spedtsberg
formand for Dansk InkassoBrancheforening

csp@danskeinkasso.dk